

In dankbare herinnering aan

Ben Harmsen

Geboren in 1917 in Denekamp verhuisde hij op 6 jarige leeftijd met zijn ouders en broers en zussen naar Oldenzaal.

Al op jeugdige leeftijd wist hij wat hard werken was, iets wat hij ook altijd gedaan heeft. Eenmaal beland in het slagersvak, deed hij zijn werk altijd vol overgave en met hart en ziel. Zelfs tot het laatste toe wist hij voor ons nog iets lekkers klaar te maken.

Het overlijden van zijn zoon Benno in 1968 heeft hem erg veel verdriet gedaan, en heeft hij maar moeilijk kunnen verwerken.

Maar door zijn optimistische kijk op 't leven en zijn liefde voor ons allemaal putte hij kracht om door te gaan. Dat zorgde ervoor dat hij later weer kon genieten van de vele vakanties in Spanje, met zijn kleinzoon, maar ook van het zonnetje in zijn eigen tuin, waar hij zo graag zat.

Zijn eigen ziekte kon hij maar moeilijk accepteren, zoals hij was, een man van weinig woorden, sprak hij er zelden over.

Zoveel wij konden en tot zover hij het toeliet, hebben wij hem geprobeerd daarin te steunen.

Want ondanks zijn eigen verdriet en pijn had hij tot het laatst toe belangstelling voor het wel en wee van anderen.

Maar nu heeft hij eindelijk de rust gevonden die hij verdiend heeft.

En dit alles maakte hem een mens om van te houden.

En dat doen we, want houden van is voor altijd, ook tot na het afscheid.

Terugkijkend op alle fijne herinneringen, hopen wij nu de kracht te putten om door te gaan zonder

mijn dierbare man, onze geweldige, fijne vader en schoonvader, en mijn klasse opa.

B. Harmsen-Winter

Ine en Leo Franken-Harmsen

Tom

Mariët en Jan Hein Mulder-Harmsen

Wij danken U voor uw blijken van deelneming.